

ČÍM SE ODVDĚČÍME...

NAPSALA DR. A. SVOBODOVÁ

ŽIVOTEM ČÍS. 229 - ROČNÍK X. - ČÍSLO 13 - CENA 50 HA

...IM SE ODVĚČIMÉ.
MARŠALA DR. A. SYBODOVA
...CENY 50 I

Matka boží pláče nad hříchy lidstva.

Před 89 lety, 19. září 1846, zjevila se Panna Maria na hoře La Salettské dvěma dítkám, pasoucím stáda; Melanii a Maximinovi. Rukama si zakrývala obličej a plakala. Na prsou měla mučící nástroje, jimiž byl bičován, bolestně korunován a křižován její božský Syn. Dítkám pravila: „Jestli lid můj nebude se chtít podrobiti, budu nucena pustiti ruku svého Syna. Je tak těžká a tolik váží, že jí nemohu již udržeti.“

Matka Boží pláče nad hříchy nevděčníků, kteří znovu a znovu křižují Spasitele. Volá k nápravě, ku pokání, ale svět je hluchý. Přišla strašná světová válka, moře béd a neřestí rozlilo se po všech zemích; přišla ruská revoluce bolševická a s ní šílené krveprolévání, běsnění protikřesťanské; propukl zuřivý boj protikatolický ve Španělsku a v nejhroznější míře v Mexiku. Zjevení La Salettské neotřáslо svědomím lidstva; vraždí se zuřivěji než dříve, aféry, korupce rozrůstají se do nebyvalých rozměrů, krade se v malém i ve velkém, nevěra manželská, prostituce a depopulace rozvracejí rodiny i státy. Kapitalismus ožebračuje miliony a vrhá je do řad nespokojeného proletariátu, hmotářský socialismus bere dělníkům víru v Boha a v mravní ideály, obrovské obnosy vydávají se na zbrojení, svět má strach z nové války. Všude krise — krise politiky, obchodu, hospodářství, umění, manželství, rodiny a kořen všeho — krise mravnosti.

Pozorujeme odklon od Boha a službu Satanu. Kdo nad tím truchlí? — Opět Ta, jež plakala na hoře La Salettské. A zjevuje se znovu, v podobě Matky bolestné. V roce 1867 promluvila k sestře Marii Martě Chambonové, ukazujíc na zmučeného Pána, takto: „Já jsem první pozorovala rány svého milého Syna, když sňali Jeho svaté tělo s kříže a položili mi je do klína. Uvažovala jsem o Jeho bolestech a chtěla jsem je v srdci cítiti s ním. Pozorovala jsem Jeho svaté nohy, pak jsem se obrátila k Jeho nejsvětějšímu Srdci. A tu jsem spatřila ránu největší, nejhlubší a mému mateřskému srdci nejbolestnější. Na to jsem pozorovala levou a pak pravou ruku a na konec trnovou korunu. Všecky ty rány mi rozbodávaly srdce.“ A kdo ty rány způsobil? Zajisté všichni hříšníci — tedy i my. A ty rány jako by byly obnovovány — při každém vědomém a dobrovolném přestoupení zákona Božího. Zdá se, jako by se znovu jitřily a pálily.“

Spasitel znovu krvácí.

Sestře, prve jmenované, původkyni pobožnosti k Svatým ranám (tak zv. slitovného růžence) ukázal Spasitel jednoho dne na svou krvácející, trním probodenou hlavu s tak bolestným výrazem, že Marie Marta neměla slov, aby vyjádřila svoje dojetí a při tom pravil: „Pohleď na toho, jehož hledáš a viz, v jakém

je stavu!“ Jindy ukázal Marii Martě Pán svoje rány, z nichž tekla krev proudem a pravil : „Toť krev tvého Snoubence, tvého Otce, toť krev, jež byla vylita za duše vaše.“ Při jiném zjevení řekl, ukazuje na rány svého Srdce: „Dcery mé, kdybyste věděly, jak Srdce mé trpí nevděkem tolika lidí!“

Sestře Benigně, Consolatě Ferrerové z řádu Navštívení Panny Marie († 1. září 1916), Vykupitel častěji zjevil, jak lidé nakládají s Jeho nejsvětějším Srdcem. Dne 7.-III. 1916 ráno v masopustní úterý, měla Benigna intelektuální vidění, jak Srdce Páně psi hrozně trhají, strašlivě při tom štěkajíce. Plakala hořce nad tím, neboť poznala, jak mnozí lidé Krista Pána těžce urážejí v oněch dnech výstředností.

V hornoitalském městě Asti udály se 13. srpna a 27. září 1933 zázraky krvácejícího kříže. Řeholnice Marie Taraglinová modlila se v pátek před křížem, stojícím v jejím pokoji a tu se jí zdálo, že tělo Ukřižovaného ožívuje. Vypadalo jako ve chvíli agonie. Najednou uzřela, jak se leskne rána na boku a jak z ní teče krev. Chytala tu krev do vlhkého šátku a když krvácení nepřestávalo, v úzkosti se ptala, co to má znamenati. Kristus Pán dal svojí služebnici najevo, že byl znovu lidmi hanebným způsobem uražen a žádal od ní zadostiučinění. Řeholnice zaslechla v nitru hlas, který jí říkal: „Pohleď, dcero, jak velice mne zohavují svatokrádeže lidí.“

Spasitel velmi zřetelně ukazuje svoje rány, představuje živě, jak byl bičován, trním korunován a břevny kříže obtížen, jak byl přibíjen na kříž a k smrti umučen; všechno to znázorňuje při pátečních extasích stigmatisované Terzie Neumannové v Konnersreuthu. Dívka ta, velikými milostmi obdařená, je živým zjevem Ukřižovaného, svým utrpením připomíná zne-mravnělé společnosti, jak se Bohočlověk za ni obětoval, krvácením stigmat volá k lidstvu, aby uvážilo, kolik Krve bylo prolito za jeho spásu a vyzývá je, aby nenechalo tu Krev téci nadarmo, ale aby si ovoce vykoupení Kristova plně přivlastňovalo — náboženským životem v Církvi. Stigmatisovaná služebnice Boží buší na zatvrzelá srdce, burcuje svědomí, hříchy ohlušená a vybízí je ku pokání.

Italská dívka Gemma Galgani, blahořečená v jubilejním roce vykoupení, v němž jsme si připomínali Umučení Páně, vídala od svátku Nejsvětějšího Srdce 1899 až do své smrti 11. dubna 1903 velmi často Krista Pána, posetého ranami, z nichž se řinula Krev a ta Krev jako by tajemným plamenem proníkala do jejích údů a do jejího srdce, tak velikou bolest cítila! Každého týdne ve čtvrtek od 8 hodin ráno do 3 hodin odpoledne obnovovalo se utrpení Páně nad ní. A ona dobře pochopila, proč Vykupitel znovu krvácí: Protože chce ukázati, jak nesmírně miluje hříšníky a jak vroucně si žádá, aby se k Němu obrátili a pro život věčný byli zachráněni.

Hříšníci mnoho bolesti působí ukřižovanému Králi, ale přece jsou Mu milí. Spasitel jmenuje často jejich proviny, ale nikoli s hněvem, nýbrž s láskou. Vystupuje jako milosrdný Přítel a Lékař hříšníků, nikoli jako Soudce.

Nač si Spasitel stěžuje ?

1. Především nařiká, že je tak málo milován.

Sestře Benigně Consolatě pravil jednou: „Žebrám o lásku svých tvorů a odpírají mi ji, rozplýtvávají ji na tolik věcí, které je svádějí ke zlému, ale nemyslí na to, aby ji darovali mně. Kdybys věděla, jak je bolestné tolik milovati a nenalézati vzájemné lásky!“ Jindy si Pán stěžoval: „Bezbožných přibývá. Lidé mne opouštějí, aby hledali štěstí tam, kde ho naléztí nemohou. O nevěsto má, jak může býti šťasten, kdo přestupuje sv. zákon, tak snadný a sladký, jako je můj?“ „O Benigno moje, jak mě bolí lhostejnost a nenávisť vůči mně! Lidé se mi vyhýbají. Tolik bych jim chtěl dávat, ale nemohu, protože nechtějí.“ „Lidé mají příliš nízké mínění o Boží dobrotě, o Jeho slitování a lásce ke tvorům. Měří Jej podle sebe. Ale Bůh je nezměrný, je nekonečný a proto jest i Jeho dobrota nekonečná. Jsem nekonečný poklad, který dal věčný Otec všem. Ale mnozí tvorové mne nechtějí, mne odmítají. Miluji lidi, miluji je

tak něžně, miluji je co nejněžněji, ačkoli je mezi mnou a jimi nesmírný rozdíl. Ale toho nedbám.“

2. Spasitel s bolestí poukazuje na hříchy.

Své služebnici Marii Rafolové řekl: „Já jsem stále týž. Nezměnil jsem se ve svém jednání. Osvědčují stejné milosrdenství a stejnou lásku jako tentokráte, když jsem meškal na zemi ve smrtelném těle. Mé evangelium je stále totéž. Avšak, má dcero, lidé na to zapomínají a mnozí mnou pohrdají a mne tupí!“

Spasitel jmenuje mnohé ty potupy: „Lidé mne velmi urážejí svou nepatrnou vzájemnou láskou. Bohatý vykořisťuje chudého a chudý brojí proti bohatému. To není učení, jemuž jsem učil. Chci, aby mezi nimi vládly mír a svornost a aby lidé k sobě lnuli velikou láskou. Jsou též mnozí, kteří nařízení Církve svaté, mého náměstka na zemi, nechtějí poslouchati a jsou mnozí, kteří pronásledují Církev a rádi by ji zničili. Lidé si neváží kněží ani řeholníků, kteří jsou přece vybranou částí mé Církve a všechny tyto urážky přijímám, poněvadž jsem to Já, kterému jsou působeny.“

3. Spasitele nejvíce rmoutí ohavnost spuštění, jevící se v době současné krise mravní.

Zjevem, jenž učinil v roce 1836 španělské řeholnici Marii Rafolové, obsahují předpovědi

a pokyny pro léta, v nichž my žijeme. Pán totiž výslovně řekl, že zápisy o zjeveních, vyvolenou služebnicí učiněné, nalezeny budou až po 96 letech a že budou určeny době, která po roce 1932 bezprostředně následovati bude. Doba ta bude epochou velikých neřestí. Kristus Pán praví o lidu: „Uráží mne nesčetnými nepravostmi, obzvláště ženy se svými nepočestnými oděvy, obnažováním a zkaženým smýšlením, kterým způsobily znemravnění rodin a mužů. To je také z největší části důvod, proč se spravedlnost mého věčného Otce bouří a vidí se nucena lidí trestati, poněvadž se tolik vzdálili od Něho a od mé Církve katolické, od pokynů mého zástupce na zemi a od Božích přikázání. Lidé se budou dopouštěti takových nestoudností a nastane tak veliká zkáza mravů ve všech třídách společnosti, že můj věčný Otec se uvidí nucen zničit celé obce, jestliže se lidé po tomto slitovném napomenutí nepolepší. Neboť zpustlost dospěje až tak daleko, že se lidé ani nebudou rozpakovati pohoršovati a sváděti i malé, nevinné děti, které mé Srdce tolik miluje. Tyto hříchy ovládnou celý svět v době, kdy tento dopis bude nalezen.“ (T. j. v roce 1932.) Na La Salettě ústy Matky Boží plačící zjevil Pán události naší doby, nastínil hrůzu krise, námi prožívané. Slyšme ty předpovědi: „Špatné knihy hojně rozplemení se na zemi a duchové temnot rozšíří ochablost a všeobecnou zmalátnělost o tom, co se týká služby Boží. Vlády občanské budou míti všechny tyž úmysl, totiž

zrušiti a vyhladiti jakýkoliv náboženský princip, by udělal místo materialismu, atheismu, spiritismu a všem druhům neřestí. Nebude se na nic mysliti, než jak by se lidé bavili. Zlí oddají se všem druhům hříchů. Příroda prahne po pomstě na lidi a tetelí se hrůzou v očekávání toho, co má nastati na zemi, poskvrněné zločiny. Jakýsi předchůdce Antikristův se svými vojsky z mnohých národů bojovati bude proti pravému Kristu, jedinému Spasiteli světa; proleje mnoho krve a bude chtíti zničiti kult Boží.“ (Tím předchůdcem Antikristovým je zednářská internacionála, která vedla zuřivý boj proti Kristu Pánu a Jeho Církví v Rusku, ve Španělsku a tím krutěji jej vede v Mexiku; kolik krve křesťanských mučedníků bylo prolito!) Tyto všechny zločiny a neřesti jsou titanskou vzpourou proti Bohu, jsou nesmírnou urážkou Spravedlivého, jenž klade všechny ty hříchy na misku svých vah a čeká, až klesne dolů, čeká. O, 'běda nám, jestliže ta miska klesne! Běda nám, jestliže na druhou misku nepoložíme závaží modliteb a kajících skutků. Jak to máme učiniti? Všimněme si pokynů samého Spasitele.

Čeho žádá Pán?

Známa jsou zjevení, jež učinil Spasitel svaté řeholnici Markétě Marii Alcoque a v nichž žádal o smírná sv. přijímání každý první pátek v měsíci. Podobných zjevení je

od oné doby celá řada; čím více se množí hříchy lidu, od církve odpadlého neb v církvi se nacházejícího jen jako suché ratolesti, tím více Pán zdůrazňuje požadavek: Aby Jeho věrní, kteří Ho milují, podávali mu náhradu za tolikere urážky.

Marii Rafolsové Pán pravil: „Chci, a by bylo podáváno mnoho úkonů smíru, jimiž by uražená božská spravedlnost mého věčného Otce byla usmířena a skrze mé zásluhy dosaženo bylo odpuštění a slitování. Přeji si hojně smírných svatých přijímání. Též svátek Krista-Krále má se slaviti s největší slávou a leskem.“

I při zjeveních v Lurdech bylo úmyslem Božím, aby nám byla připomenuta nutnost smíru. P. Maria si stěžovala Bernardettě, že svět je zaplaven hříchy a žádala dvojí náhrady — modlitby a pokání. Rovněž při zjeveních ve Fatimě, která se udála r. 1917 vždy 13. v měsících květnu až říjnu. Neposkvrněná žádala, aby hříchy, jež hrozí mnoho duší uvrhnouti do pekla, odčiňovány byly mnohými úkony smíru. Vybídla děti, které byly zázračným viděním obdařeny, aby doporučily zbožným duším modlitbu sv. růženice s dodatkem po každém desátku: „O můj Ježíši, odpust nám a ochraň nás před ohněm pekelným a vysvobod duše z očistce, zvláště nejvíce opuštěné.“ Též doporučela Panna Maria modlitby za hříchy.

A) Pan žádá vroucí úcty k Eucharistii.

Stigmatisované Marii Julii Jahenně, narozené 12. II. 1850 ve Fraudais v již. Lotrinsku, byla učiněna v letech 1877—1896 mnohá zjevení. Spasitel mimo jiné pravil: „Dítě, duše moje je smutná jako k smrti. Trpím druhé umučení; hlas nepravostí světa dostoupil až mého trůnu a moje trpělivost je vyčerpána. Moje ruka byla by již na vás dopadla, kdyby jí byla nezadržela moje Matka; jen proto je hodina mých trestů oddálena. Och, tehdy je mi třeba duší odevzdaných a šlechetných, jež by se snažily obnovovati moji potupenou slávu!“ A Kristus dal pokyny, co mají dělati bytosti jemu oddané, jak mají vésti hluboký vnitřní život, jdouce za heslem: „Modlitby, odčiňování, pokání.“ Zejména Nejsvětější Svátost oltářní je potřebí uctívati, protože v Ní je Vykupitel mnoho a mnoho tupen, zneuznáván, opomíjen. Stěžovali si věrné služebníci: „Ani se na mne nemyslí! Necháávají mne samotna v mém Domě, kdežto falešným přátelům koná se tolik zbytečných návštěv! Co mohu pro lidi více učiniti, než jsem učinil? Nabízím jim za duchovní potravu své Tělo a svou Krev, co mohu více?“

Benignu Consolatu Pán vybízel, aby kromě denních skutečných sv. přijímání opětovala za smír častá, co nejčastější duchovní přijímání. Pravil: „Volej hlasitě, že hladovím a žízním, ano, že hynu touhou, abych našel přístup do srdcí svých tvorů. Prodlévám jen pro ně ve Svátosti

lásky a jak málo si toho váží! O, konej tolik duchovních přijímání, kolik jen můžeš, v náhradu za ty, kdo toho opomíjejí. Může to býti zcela krátce a jakoukoli formou, jen když tak učiníš.“

B) Spasitel doporučuje cestu kříže.

Uvažujme o smyslu slov, která pronesl Kristus Pán k sestře Marii Martě Chambonové, již se zjevoval v letech 1866—1887 v klášteře v Chamberách ve Francii, kde žila přísným životem řeholním: „Chci a žádám od tebe náhrady za urážky, jichž se mi dostává. Chci, abys byla statečnou obětí. Budu sám obětujícím knězem, pozdvihnu tvé srdce a skryji je do svých ran. Musíš v sobě vytvořiti můj obraz!“

Tedy utrpení je nejlepším úkonem smíru. Milovati nutno kříž, t. j. bolest, sebezápor. Spasitel řekl: „V kříži je všechno. Tam naleznou všechny duše dosti, aby uhasily svou žízeň. V mých ranách máte vše.“ „Naučím tě, jak mě máš milovati. Věda lásky se nenačerpá z knih; uděluje je jen duši, která rozjímá o Ukřižovaném a důvěrně s Ním obcuje.“ Jednou Pán ke své služebnici pronesl slova: „Rád bych, aby všechny mé ctitelky byly jako ukřižované. Dcero má, uvažuj o mé trnové koruně! Neříkal jsem, že mi působí přílišné bolesti, ale přijal jsem ji z rukou Otcových za vás. Pozoruj mé ruce a nohy. Neřekl jsem, že jich nedám, že to bude příliš boleti. Pozoruj, jak jsem celý pokryt ra-

namí. Viz mě na kříži. Když jsem tam visel, ne-
dbal jsem na katany a na jejich rouhavé řeči,
nýbrž hleděl jsem jen na Otce svého. Tak mu-
síte i vy plniti svoje povinnosti a činiti, co já
chci, nehledíce na tvory, ale jako já jen na Otce
nebeského.“ Jindy Spasitel řekl: „Ctitelky Je-
žíše ukřižovaného musí trpěti! Musíte kříž mi-
lovati a z lásky ke mně se dáti ukřižovati.“

Benigně Consolatě Ferrerové božský Mistr
dal naučení: „Věz, že na tebe dopouštím utrpe-
ní jen proto, že tě miluji. Právě kříž je nejcen-
nější dar, jež mohu dáti svým věrným milov-
níkům. Rád volím kříž nejtěžší, poněvadž z něho
má duše veliký užitek.“

Gemmě Galgani, (jež zemřela r. 1903 a
byla prohlášena r. 1933 za blahoslavenou) sdělil
Mistr již v den jejího prvního sv. přijímání pro-
střednictvím anděla strážného tajemství své tak-
to: „Drahokamy, jež zdobí nevěstu Krále ukři-
žovaného, mohou býti jen trny a kříž.“ Dívka
toužila od té doby jen po utrpení. Často volala
k Pánu: „Když se mé rty přiblíží ke tvým pro-
polibek, dej mi pocítiti žluč, kterou ti podali.
Když se má ramena přiblíží ke tvým, dej mi
pocítiti bičování, jež bylo tvým údělem. Když
tě přijmu, dej mi cítiti své Umučení. Když se
má hlava přikloní ke tvé, dej mi pocítiti tvé trny.
Když se můj bok přiblíží ke tvému, nechť cítím
ránu kopím, jež tě probodlo.“ — Celý Gemmin
život byl řetězem útrap a všechny obětovala na
smír Nejsv. Srdci — za obrácení hříšníků. Mno-

ho duši zachránila od věčného zatracení a to se Pánu líbilo.

Vůle boží je, abychom se obětovali za hříšníky.

Spasitel se za nás obětoval a chce, aby se obětovali i ti, kdo Ho milují. Čím více hříchů ve světě, tím více obětí je třeba, kterými by byly strašné neřesti bezbožníků usmiřovány, jimiž by bylo Srdce, ustavičně tupené a krvavě zraňované, potěšované. Nejvíce Srdce Páně potěšíme — obětmi za hříchy. Vždyť to Srdce hříšníky tolik miluje!

Marii Rafolsové líčil Vykupitel svou lásku k zbloudilcům, kteří na Něho zapomněli. Tak rád by je zachránil a tu musí býti někdo, kdo by za ně podal smír, jakého žádá Boží Spravedlnost! Spasitel prohlašuje, že Sám by se znovu obětoval na kříži, jen kdyby jednoho, jediného hříšníka přivedl ke spáse! Promluvil tato významná slova: „Kdyby mi bylo po druhé podstoupiti muka svého utrpení a smrti, abych lidi zachránil, učinil bych to. Tak veliká je má láska, kterou lidi miluji, že bych dal znovu svůj život třeba za jednu jedinou duši.“

Své věrné Spasitel vybízel k smírným úkonům — za hříšníky. Na La Salettě stejně jako v Lurdech volal ku pokání — za hříšníky. Benignu Consolatu žádal: „Modli se za spásu ubo-

hých hříšníků! Zastupuj jejich záležitost a řekni mi: „Můj Ježíši, chceš aby zahynuly duše, za něž jsi zemřel na kříži? Tys vzkříšení a život; smiluj se nad tolika srdci, jež jsou nyní pohřbena v temnostech hříchů. Prosím tě za to, abych ti tak poděkovala za veliké vítězství, jehož jsi dobyl nad pekelným nepřítelem. Vždyť jsi mi sám slibil, že obdržím vše, oč tě důvěrně poprosím.“ To byla první modlitba, kterou Spasitel Benigně diktoval. Později se k ní přidružila řada jiných. Pán poučoval svoji ctitelku, jak má podávati dostiučinění za hříšníky — pěstěním ctností, jež by byly opakem jejich chyb a nedostatků: „Hříšníci mne nenávidí, ty však mne miluj ze všech sil. Hříšníci se mi rouhají a mě proklínají, ty mě chval a veleb. Hříšníci vyhošťují ze svého srdce každou myšlenku na mne, ty se snaž abys stále žila v mé přítomnosti a každou jinou myšlenku odmítla. Všecky tvé skutky mají míti ráz usmiřování, to potěší mé srdce; ba celý tvůj život má býti životem usmiřující lásky.“

Jindy Pán mluvil takto: „Hle, jeden hříšník je pochován v nepravosti požitkářství, je duchovně mrtev. Umrtvíš-li několikrát svou chuť, dovedeš mě k jeho hrobu, abych jej vzkřísil. Druhý je pohřben v nepravostech smysl-
nosti; i ten je mrtev. Žiješ-li andělsky čistě, vedeš mě k jeho hrobu. Ale pak dej pozor! Prikázal jsem mrtvému, aby vstal; zůstal však spoustán obvazky, které odstranili jeho

přátelé. Proto se musíš vytrvale umrtvovati — odstraňovati neužitečné myšlenky a marná slova, podrobovati se jiným v poslušnosti, pokořovati se a pohrdati sebou, abys dokonala zmrtvýchvstání hříšníků a osvobodila je od zlých návyků.“

1. Cesta drobných obětí je cestou velikých duchovních vítězství.

Benigna se tázala Pána, když se jí zjevil ve svátek Božského Srdce 13. června 1915: „Co mám činiti, abych Ti získala duše?“ Spasitel odpověděl: „Přinášej oběti. Musíš býti ustavičnou obětí, jinak nejsi na pravém místě. Nečinností nikdo duše nezíská. Nežádám od tebe velkých věcí. Jen slovo, kterého si odepřeš, jindy pohled, který si odepřeš, milou vzpomínku, kterou přerušíš, zkrátka vše, co umrtvuje. Spoj své malé oběti s mými nekonečnými zásluhami a nabudou veliké ceny. Kdybys věděla, jak se mi líbí duše, jež se dovedou mlčky obětovati!“

Benigna byla hrdinkou v přinášení obětí. Byla-li jí některá oběť příliš těžkou, volala: „Můj Ježíši, nechci hledati jiného, než tvou oslavu. Je-li třeba ke spasení jedné nebo mnoha duší, abych přinesla tuto oběť, chci to vše trpěti. Myšlenka, že jsem Tě potěšila navrácením zbloudilých, bude hojivým balzámem na rány mé duše. Můj Ježíši, kéž by se tím obrátilo hodně hříšníků!“

Sestru Chambonovou povzbuzoval Spasitel slovy: „Obětuj mi často mé rány, abys mi tím získala hříšníky, neboť žízním po duších.“ Obětování ran má se díti slovy: „Můj Ježíši, odpuštění a milosrdenství pro zásluhy tvých svatých ran.“ „Věčný Otče, obětují ti rány Pána našeho Ježíše Krista, abys uzdravil rány duší našich.“ (Toť prosby obětovného růžence. První prosba říká se na malých zrnčkách růžence, druhá na velkých.) Prosby ty jsou velmi milé Spasiteli a také účinné. Spasitel svou služebnici žádal, aby je často opakovala a aby šířila co nejnadšeněji úctu k Jeho svatým ranám. Naznačil jí vícekrát, že Otec nebeský rád vyslychá prosby, jež jsou k němu vysílány ve jménu ran Vykupitelových. O tom mluvíval Ježíš opět a opět: „Vzývajíc svaté rány, vyprosíte Církvi trvalé vítězství.“ „Chceš-li vítězství Církve mé urychlit, musíš z těchto pramenů čerpati neustále!“ Hříšníky uzavíráti do svatých ran a prosby slitovného růžence za ně obětovati — toť důležitý prostředek k získání jich pro život věčný.

Prosby takové možno opakovati mezi prací, po cestě ulicí, ve vlaku — sta proseb takových možno v duchu vysloviti během několika dní. O, kolik to duchovních perel může býti nashromážděno a věnováno těm, kdo jsou tak vnitřně chudí, že by jednou stáli před soudnou stolicí Boží s prázdnými rukama! Jak můžeme takovým ubožákům pomoci!

Mnohdy se promarní čas zbytečnými řečmi, marnivými nebo hněvivými myšlenkami, péčí o malichernosti. Kdyby ten čas byl věnován vzpomínce na rány Spasitelovy a kratičkým střelným modlitbám, jak veliký užitek by z toho plynul pro Církev, — pro hříšníky! Čas je drahocenný dar od Boha a nemáme jím plýtvati. Sestře Chambonové Spasitel jednou ukázal množství hříšníků a pravil: „Ukazuji ti je, abys neztrácela času a ihned se dala do práce!“ Ano, to budiž našim heslem: Neztrácejte času a intensivně získávejte duše Pánu Bohu, zachraňujte hříšníky!

2. Důležitým prostředkem k záchraně duší je noční adorace.

V životopisech světců se dočítáme, jak umrtvovali svoje tělo právě v noci, kdy touha po spánku je tak živelná a že v době, kdy jiní lidé dávno odpočívali na lůžku, svěřovali Pánu svoje nejvroucnější modlitby. Mnozí geniové srdce a ducha, velicí apoštolové lidstva, probděli celé noci na modlitbách. Sv. Dominik trávil noci — před svatostánkem. Tamže se rádi uchýlovali právě v noci sv. František, sv. farář arský, sv. Klement Hofbauer a jiní. Rozmlouvali s Pánem Bohem místo odpočinku po příkladě našeho Vykupitele, který také v noci často rozmlouval se svým Otcem nebeským a Jemu svěřoval svoje tužby.

Noc je dobou, kdy se nejvíce hřeší. Zábavy všeho druhu bývají v noci — a při těch se často holduje nemravnosti. Divoké orgie v barech, v nočních kavárnách, v místnostech tak zvaného „podsvětí velkoměst“ — odbývají se v noci. Kolik nepravostí, kolik hrozných urážek, Bohu činěných, zahaliti musí tma. Kolik hodin prohýří lidé místo spánku a neříkají, že je těch hodin škoda, že je měli raději ztráviti na lůžku! Mohou-li se tak mnohé noci věnovati marným světským radovánkám není tím žádoucnější, aby se v noci adorovalo, aby se konaly svaté hodinky a různé pobožnosti — na smír Božskému Srdci? Právě v noci, kdy tolik hříšníků působí rány Spasiteli, který nás tolik miluje, je nutno, aby lidé spravedliví těšili Miláčka duší a dávali hojivého balsámu na Jeho rány — úkony pobožností.

Spasiteli jsou velmi milé noční adorace. Ve svých zjeveních často dává najevo, jak Ho těší, věnují-li Mu nábožné duše hodiny, odňaté svému spánku a odpočinku.

Sestru Benignu vybízel Pán před červnem 1904: „Abys mé božské Srdce více uctila, vstávej po celý měsíc dvakrát za noc.“ Kdysi jí řekl, když přerušila spánek a chystala se ku pobožnosti, ačkoli byla velmi znavená: „Okus, nevěsto má, jak sladce se odpočívá na Srdci Ženichově. Nedopřávej svému tělu tolik uspokojení, zvykej životu obětí. Odepři si energicky, čeho žádá.

Budeš-li se cvičiti v umrtvování, dospěješ tak daleko, že potřeb tělesných sotva pocítíš.“

Benigna Consolata byla ovšem duše vyvolená, pokročilá nadmíru v duchovním životě, ale co dokázala ona, může dokázati každá nábožná duše. Spasitel každému dá obzvláštních milostí a síly ku překonávání obtíží, pozná-li dobrou vůli u bytosti, zcela Jemu oddané a bude-li ona bytost vytrvale se cvičiti v sebezáporu. Nesmíme si nikdy mysliti, že svatí byli nějací jiní lidé, než jsme my a co dělali oni, že nemůžeme dělati my. Nikoli! Musíme se k svatým připodobňovati a hrdinsky v jejich sebeumrtvování napodobovati, řídíce se ovšem při tom vlastními vnuknutími a pokyny svého zpovědníka.

Svatí a světice bývali vybízeni od Pána k častému nočnímu bdění a modlitbám. Blah. Gemma Galgani bděla se Spasitelem každou noc ze čtvrtku na pátek a kromě toho i jindy přerušovala spánek a rozmlouvala s Vykupitelem. Terezie Neumannová v Konnersreuthu také mnoho hodin v noci probdí, oddána meditaci o věcech božských a prožívajíc muka se svým Miláčkem. Ti, kdo jsou na počátku oné mystické stezky, vedoucí ku poznání hlubin duchovního života, mají aspoň jednu hodinu v měsíci odejmouti spánku a konati noční adoraci.

Hodinová noční adorace domácí, doporučená je zvláště církevními

vrchnostmi a přináší velký duchovní užitek. Mimo jiné jsou s ní spojeny plnomocné odpustky, které může získati ten, kdo se dá zapsati do Sdružení smírných adoratorů v Praze IV., 58. Nejlépe je, získati několik nábožných přátel, pokud možno 7 (aby byl kroužek pro jednu noc) a přihlásiti se do Sdružení.

Každý z přihlášených dostane krásný obrázek, na němž určen den a hodina adorace v každém měsíci. Kromě toho obdrží knížku s názvem „Noční adorace domácí“, v níž je podán návod ku pobožnosti tak dojemně, že není možno ubrániti se slzám při četbě nábožných těch úvah.

Konáním noční adorace možno přispěti značnou měrou k obrácení hříšníků a k šíření království Kristova v naší vlasti a tak splniti přání Toho, jenž řekl Marii Rafolsové: „Chci vládnouti nad domy, nad rodinami, nad katedrami, dílnami, školami.“

Imprimi potest. Pragae, die 15. IV. 1935. P. J. Haderka C. Ss. R., Sup. Prov. Imprimatur Nr. 6107. Olomucii, die 17. IV. 1935. Dr. Joannes Martinů, vicarius generalis.

„Životem.“ Úvahy náboženské, výchovné a sociální. Vychází ve Frýdku dvakrát v měsíci. Cena jednoho sešitu 50 hal. 24 sešitů jeden ročník. Předplatné na celý ročník i s poštovným 13 K. Číslo poštovního účtu šekového v Praze 303.183. — Vydavatel Exerciční dům ve Frýdku. Tel. čís. 38. Řídí R. Schikora C. Ss. R., M. Ostrava. Odpovědný redaktor R. Schikora C. Ss. R. Tiskla Typia v Moravské Ostravě, Těšínská ulice 21.

Seznam třinácti ročníků sbírky „Životem“;

I. ročník:

1. Dr. Ant. Cyril Stojan. (Črty z jeho života.)
2. Velmoc tisk.
3. „...lásky však kdybych neměl...“
4. Šťastná rodina.
5. Exercicie.
6. „Anděle Boží, strážce můj!“
7. Pomáhej duším v očistci!
8. Útěcha pro nemocné.
9. Nač se ještě modlití?
10. Žena a křesťanství.
11. Neděle.
12. Do života I. (pro chlapce, vystupující ze školy).
13. Do života II. (pro děvčata, vystupující ze školy).
14. V bouřích mládí. (O ctnosti sv. čistoty.)
15. Tak ne! (O chybách ve výchově.)
16. Hříchy papežů.
17. O manželství.
18. Manželé mezi sebou.
19. Výchova dítěte.

20. Sv. růženec.
21. Nedej se! (O sebevýchově mládeže.)
22. Měsíční duchovní obnova.
23. Příprava na sv. misie.
24. Více knězi!

II. ročník:

25. Maria, útočiště.
26. Dělníků málo.
27. Laický apoštolát II.
28. Mladí apoštolé.
29. Lék proti smrti.
30. Nač se zpovídati?
31. Věřiti či nevěřiti?
32. Jak se zpovídati?
33. Peklo.
34. Půst.
35. Blah. Anežka Česká.
36. Zaopatřování.
37. Svátost oltářní.
38. Mše sv.
39. Katolická akce.
40. Duch svatý.
41. Dary Ducha sv.
42. Sv. Cyril a Metoděj.
43. Sv. přijímání.
44. Radost.
45. Blahoslavení.

46. Cesty k Bohu I. (Ze života konvertitů.)
47. Apoštol lásky, Bedřich Ozanam.
48. Cesty k Bohu II.

III. ročník:

49. Z vězení.
50. Něco o spiritismu.
51. O křtu svatém.
52. Móda a dnešní ženský svět.
53. Ano, Otče!
54. Šťastnou cestu! (Pro dívky, které jedou do ciziny.)
55. Smiřte se!
56. Sv. Jan Nepomucký I.
57. Sv. Jan Nepomucký II.
58. Sv. Jan Nepomucký III.
59. Kněžský celibát.
60. Svatý Václav a naše doba.
61. Na obranu.
62. Občanské sňatky.
Rozluka.
63. Na pomoc velkému dílu!
64. Jde o svatováclavské dědictví.
65. Sjednocení církvi.
66. Pius XI.
67. Na stolci Petrově.

68. Z továrního ovzduší.
69. Katolická škola v republice českoslov.
70. Láska za lásku.
71. Spalování mrtvol.
72. Svatý Don Bosco.

IV. ročník:

73. Proč?
74. Pronásledování náboženství v Rusku.
75. Sv. Josef.
76. Vrátni se do církve?
77. Blah. Jan Sarkander.
78. Pomozte bratřím!
79. Více dobroty!
80. Od d'ábla k Bohu.
81. Sv. Terezie Ježíškova.
82. Povídá se.
83. Hrdina v dělnické halce.
84. Katolík v chrámě.
85. Klenot křesť. dívek.
86. Znáš sebe sama?
87. Všecka krásná jsi,
— ó Maria.
88. Z nemocnice.
89. Čemu nás učí Konnersreuth?
90. Zpět k Římu!
91. Od 17. do 24. (Výchova k mravní čistotě.)

92. Moderní učenec svět-
cem. (Contardo Ferri-
mi.)
93. Naše chybičky.
94. Naše chybičky II.
95. Všecko všem! (Barto-
lomějka Capitaniová.)
96. Pomáhejte nám! (O mi-
sích.)

V. ročník:

97. Běda vám, bohatým!
98. Pohřeb katol. křes-
tana.
99. Hřích.
100. Sv. Alfons.
101. Co nám zachová
mládí?
102. Při mši sv.
103. Sv. Antonín Pad.
104. Krise světová.
105. Do kláštera?
106. Čeští mučedníci doby
husitské.
107. Budete jako Bůh! (O
milosti posvěcující.)
108. Kristus Bůh.
109. Sv. Dominik.
110. Tajemství svatých.
111. Sv. biřmování.
112. Odvedeným.
113. Charita.
114. Kristus Král.

115. Sv. Alžběta.
116. Kam uteku? (O všudy-
přítomnosti Boží.)
117. Sv. Albert Veliký.
118. Moudří manželé? (De
abusu.) Jen pro do-
spělé.
119. Kněz a lid.
120. Klíč k Srdci Božímu.
(O vděčnosti.)

VI. ročník:

121. Mešní knížečka pro
děti.
122. Lékař apoštol.
123. Co chtějí badatelé
bible?
124. Umučení Páně.
125. Děti pro Vás.
126. Čeští Dominikáni.
127. Mexický mučedník
Aug. Michael Pro.
128. Matka ustavičné po-
moci.
129. Matka opuštěných
děti.
130. Adventisté.
131. Triumf mexických
mučedníků.
132. Znáš toto Srdce?
133. Devítník k Božskému
Srdci.
134. Prázdniny.

135. Paragraf 144.
 136. Kdy bude konec světa?
 137. Blažená samota.
 138. Na prahu nového života.
 139. Dívky, pozor!
 140. Naši přátelé v nebi.
 141. Kde jsou mrtví?
 142. Vít de Fontgalland.
 143. Pokušení.
 144. Chyby svatých.

VII. ročník:

„NAŠE SVĚTLA“ čís. 145—168. Možno dostati také jako samostatnou knihu. - Cena v celoplátěné vazbě 12.80 K.

VIII. ročník:

169. Náš velký biskup.
 170. Velký pátek.
 171. Bílá sobota.
 172. Mravnost bez Boha?
 173. Vzpomínky na mou matku.
 174. Nový apoštolát smíru Bož. Srdce Páně.
 175. Brány pekelné jí nepřemohou.
 176. Tělo a mravnost.

177. Mimo církev není spásy?
 178. Víra jako víra? Církev jako církev? Pravda jako blud?
 179. Největší muž českých dějin?
 180. Vybrané kapitoly ze života broučků-nosáčů.
 181. Po bludných sestách.
 182. Odpustky.
 183. Je papež neomylný?
 184. Katolická nemoc.
 185. Čemu věří církev československá?
 186. Garcia Moreno. (President-katolík.)
 187. Jak zbohatnu?
 188. Sv. Klement Maria Hofbauer.
 189. Pravda o sv. Hostýně.
 190. Jádro katol. náboženství.
 191. Sv. Gerard Majella, veliký divotvůrce.
 192. Vánoční pobožnost pro děti.

IX. ročník:

„ŠTASTNÉ DĚTI“ čísla: 193—216. Možno dostati také jako samostatnou knihu. - Cena v celoplátěné vazbě 12.80 K.

X. ročník:

217. Lipany.
218. Sv. Norbert.
219. Milostivé Iěto.
220. Sv. Ignác z Loyoly.
221. Berte církvi a dejte nezaměstnaným.
222. Dítě před svatostánkem (v advent. a postě)
223. Sv. Konrád z Parzhamu.
224. Svatý kříži, Tebe ctíme.
225. Dítě před svatostánkem (v době velikonoční a svatodušní).
226. Kristus vůdce z bídy.
227. Veselý mučedník Tomáš Morus.
228. Svěcení kněžstva.
229. Čím se odvděčíme.
230. Proč trpím?
231. Antonio Martinez.
232. P. Klement Petr.
233. Děti hladem umírají.
234. Jakou školu chceme?
235. Dělník nepotřebuje náboženství?
236. Rodina a Bož. Srdce Páně.
237. Krásný pohled.
238. Tajemství života.

239. Generální zpověď.
240. Doufej!

XI. ročník:

241. Matka.
242. Mučedník za unii: Sv. Josafat.
243. Hrdinové víry.
244. Jedenáct návštěv Největější Svátosti oltářní od sv. Alfonsa.
245. Pod ochranu tvou se utíkáme.
246. Jak si vyprosíme záchrany?
247. Zachraň duši svou.
248. Muž a Katol. akce.
249. Maličkosti.
250. Bílá Hora.
251. Neviditelná ruka.
252. Žena a Katol. Akce.
253. Dívka a Katol. Akce.
254. Jinoch a Katol. Akce.
255. Z doby temna.
256. Jan Rose.
257. Emigranti.
258. Barok v našich zemích.
259. Miluje mne Bůh?
260. Pravda o Španělsku.
261. Budha neb Kristus?
262. P. Pavel van Moll.

263. Návod k rozjímání.
264. Naši biskupové proti komunismu.

XII. ročník :

265. Cesta do záhuby.
266. O lásce Boží.
267. Svatý železničář.
268. Proti rudému nebezpečí.
269. Bůh, můj přítel.
270. Katolický skaut.
271. Novena k Duchu sv.
272. Nový hospodář, rád
273. V jednotě síla.
274. Oktáva B. Těla.
275. Škola bez Boha čili laická morálka.
276. Apoštolát modlitby.
277. Husité.
278. Žižka.
279. Vražda z milosrdenství.
280. Jest Bůh?
281. Sv. Vojtěch.
282. Proč nepřicházíte?
283. Působení d'áblovo dnes.
284. Dva kněží konvertité z Israele.
285. Mše sv. řeckoslovenského obřadu.
286. Sv. Jan z Boha.
287. Vzdělanost ve středověku.

288. Církev nepřítelkyní vědy a pokroku?

XIII. ročník :

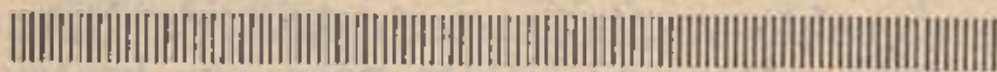
289. Bertička.
290. Kvatembrová pobožnost za kněze.
291. Lurdské divadlo.
292. Proč jsem byl volno-myšlenkářem.
293. Lidový misionář Mazenod.
294. Obřady Květ. neděle.
295. Zasněžíme dítky Panně Marii.
296. Vstal Kristus z mrtvých?
297. Kdo k nim půjde?
298. Znáte kněž. seminář?
299. Karel IV.
300. Nejslavnější doba českých dějin.
301. Apoštol dobrého tisku. (Šeb. Kubínek.)
302. Katolická matka.
303. Z moudrosti Boží.
304. Neodkládej!
305. Šťastní pohané?
306. Sv. Tadeáš.
307. Křesťan a národ.
308. Církev a stát.
309. Vánoční rozjímání.
310. Kněz.
311. Petřík.
312. Pravoslavná církev.

Kdo miluje Nejsvětější Srdce Ježíšovo,

učíňte také něco pro rozšíření jeho království! Mnohdy Vám toto srdce pomohlo v záležitostech časných. Nezapomněli jste snad na vděčnost? Učíňte něco pro bratry, neboť On Vám jednou řekne: „Co jste jednomu z bratří mých nejmenších učinili, to jste mně učinili.“ Větší než bída tělesná, je bída duševní. Odpomozte této bídě duševní tím, že rozdáte něco dobrého ke čtení. Ze sbírky „Životem“ hodí se k tomu:

3. „...lásky však kdybych neměl...“	82. Povídá se.
4. Šťastná rodina.	84. Katolík v chrámě.
5. Exercicie.	85. Klenot křesť. dívek.
6. „Anděle Boží, strážce můj!“	86. Znáš sebe sama?
7. Pomáhej duším v očistci!	91. Od 17. do 24. (Výchova k mravní čistotě.)
8. Útěcha pro nemocné.	93. Naše chybičky I.
9. Nač se ještě modliti?	94. Naše chybičky II.
11. Neděle.	96. Pomáhejte nám! (O misiích.)
14. V bouřích mládí. (O ctnosti sv. čistoty.)	97. Běda vám, bohatým!
20. Sv. růženec.	99. Hřích.
29. Lék proti smrti.	101. Co nám zachová mládí?
32. Jak se zpovídati?	107. Budete jako Bůh! (O miřlosti posvěcující.)
33. Peklo.	110. Tajemství svatých.
34. Půst.	111. Sv. biřmování.
37. Svátost oltářní.	113. Charita.
38. Mše sv.	114. Kristus Král.
40. Duch svatý.	116. Kam uteku? (O všudy-přítomnosti Boží.)
41. Dary Ducha sv.	119. Kněz a lid.
43. Sv. přijímání.	120. Klíč k Srdci Božimu. (O vděčnosti.)
44. Radost.	128. Matka ustavičné pomoci.
45. Blahoslavení.	132. Znáš toto Srdce?
53. Ano, Otče!	133. Devítník k Božskému Srdci.
55. Smiřte se!	
70. Láska za lásku.	
73. Proč?	
79. Více dobroty!	

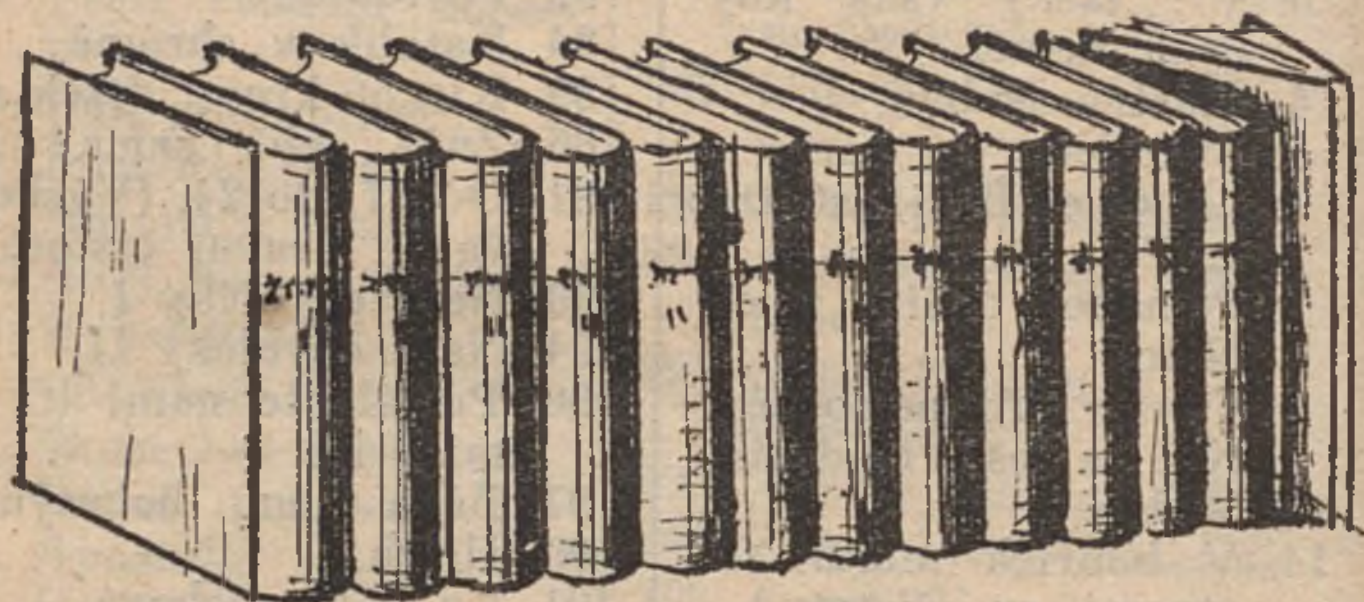
Celá knihovnička

(10.124 stran)

za

193 Kč!

Všech 13 vázaných ročníků „Životem“
i s cenným, bohatým rejstříkem - (140 stran)

Výtečná pomůcka

**pro dp. kazatele,
katechety,**

ale i pro

soukromé poučení laiků

(zvláště pro pp. vedoucí ve spolcích)

VYPRODÁVÁME!

Upozorňujeme zvláště na 3 knihy, jichž cenu jsme snížili téměř na výrobní:

1. NAŠE SVĚTLA

životopisy svatých s obrázky, stran 768.
- V celoplátěné vazbě 12.80 K.

2. ŠŤASTNÉ DĚTI ze života hodných dětí, plné poučení i humoru, četné perokresby i s 12 dvoubarev. obrázků. Stran 768 - v celoplát. vazbě 12.80 K. Pro obě platí sleva: objednáte-li 10 těchto knih, platíme porto sami. Již přes 40.000 těchto knih vzdělává náš lid.

3. SV. ALFONS - poutavé líčení života světce-biskupa, zakladatele řádu, misionáře a plodného spisovatele, jehož spisy, dosáhly **17.125 vydání** ve všech světových řečech. Při vši této vysílující práci žil v ustavičném pronásledování a nemocech.

Životopis zachycuje kus pohnutých církevních dějin 18. století.
Cenu knihy snížili jsme o **50%**! V celoplátěné vazbě 19 K, nevázaná 15 K. 530 stran velkého formátu.

Objednejte v Exercičním domě ve Frýdku.

Denně 30 haléřů dáte ochotně, ale týdně 3 haléře je mnoho?

Denně 20—30 haléřů za noviny dá i chudý dělník, ale týdně 3 haléře za náboženský časopis „Posel Pravdy“ je leckterým lidem nemožností!

A co se doví z novin za 30 haléřů? Že v Číně, či někde v *Albanii* padlo jakési město. Ale zítra (za nových 30 hal.) se doví, že ta zpráva je mylná, že města dosud nedobyli. Až příští noviny (zase za 30 hal.) oznamují, že město mění denně svého majitele, že se oň stále bojuje...

Nepopíráme zásadně potřebu číst noviny, ale ukazujeme, jak často bezcenné se draze platí, ale

● STRAVA DUŠE, POVZBUZENÍ ● A POUČENÍ NÁBOŽENSKÉ

je popelkou v rozpočtech tak mnohého. Při tom mají lidé plno předsudků, nejasnosti v nábož. pravdách - ale poučení nehledají.

Časopis „Posel Pravdy“, 4stránkový letáček, vychází týdně, zasílá se po 25 exemplářích a násobcích 25 (t. j. po 50, 75, 100 a 125 atd.). Ročně stojí 2 K. Hlaste se oň u našich horlitelů, neb v sakristii. Nebo, kde je dosud neznámý, objednejte na agitaci libovolný počet Z D A R M A od nás. (Exerciční dům ve Frýdku.) Celý měsíc vám ho budeme zdarma posílat. Pak nám napište, kolik exemplářů závazně žádáte.

O jeho oblibě svědčí, že již **200.000** odběratel.
za 3 léta získal skoro